

SAFE TO BE:

**НАРЪЧНИК ЗА ОБУЧЕНИЕ НА
ПРАВОПРИЛАГАЩИТЕ ОРГАНИ ЗА
АНТИ-ЛГБТИ ПРЕСТЪПЛЕНИЯ ОТ ОМРАЗА**

SAFE.TO.BE BY SPEAK OUT
PROJECT

SAFE TO BE:

**НАРЪЧНИК ЗА ОБУЧЕНИЕ НА
ПРАВОПРИЛАГАЩИТЕ ОРГАНИ ЗА
АНТИ-ЛГБТИ ПРЕСТЪПЛЕНИЯ ОТ ОМРАЗА**

СЪДЪРЖАНИЕ

Благодарности – 6

Въведение – 7

ЗА НАСТОЯЩИЯ НАРЪЧНИК — 9

За нас – 9

Целева група на настоящия наръчник – 12

Интерактивно учене – 13

Подход – 14

Методология – 15

Качествени изследвания – 15

Алфа тестване – 17

Практика – 18

Логистична информация – 18

ВАШИЯТ СЕМИНАР — 19

Структура на вашия семинар – 19

Накратко – 19

УПРАЖНЕНИЯ ЧАСТ 1 — 20

Разчупване на леда – 20

Основни правила – 22

„Но какво носеше?“ – 23

Твърдения – 23

Добри практики – 25

ТЕОРИЯ — 28

- Престъпление от омраза – 28
  - Определения – 28
  - Показатели за предразсъдъци – 31
  - Престъпление от омраза срещу реч на омразата – 31
  - Пропорционалност – 32
  - Ниски нива на докладване на анти-ЛГБТИ престъпления от омраза – 33
  - Вторична виктимизация – 33
  - Допълнителна информация – 34
- SOGIESC и ЛГБТИ – основите – 35
  - Видео 1 – Добре дошли – 36
  - Видео 2 – „нормата“ и SOGIESC – 36
  - Видео 3 – полова идентичност, полови характеристики и изразяване на пола – 37
  - Видео 4 – сексуална ориентация – 39
  - Тест – 39

ЗАКОНОДАТЕЛСТВО — 42

- Контекст ЕС – 42
  - Общ преглед – 42

УПРАЖНЕНИЯ ЧАСТ 2 — 49

- Ползата от работата с казуси – 49
- Начало – 51
- Разхождайте се в стаята – 52
- Разбор – 53
- Реални случаи – 54

ЗАКЛЮЧЕНИЕ — 65

Благодарности

Автор на оригиналния текст: Алекси Де Хрејф
Редакция на английската версия Тоби Сметхърст
Превод на български Дарина Бабулкова и Лилия Бабулкова
Редакция на българския текст: Глория Филипова
Оформление: Ена Юров
Илюстрации: Коен Алтерман
Всички служби за сигурност и за пострадали, които бяха интервюирани и консултирани, за да се изготви този наръчник

Publisher: çavaria
First edition
Ghent, 2020
© The publisher

Attribution-NonCommercial-ShareAlike 2.5
(CC BY-NC-SA 2.5)

Благодарим на всички служби за сигурност и подкрепа на жертви, които бяха интервюирани и консултирани за създаването на то наръчник. Специални благодарности на Кристоф Де Бусер, главен инспектор и ръководител на отдела за многообразие към полицейското управление в Антверпен за постоянните консултации и на Кенет Милс, който, чрез написването и започването на проекта допринесе за неговото успешно развитие.

SAFE.TC.BE BY **SPEAK OUT**
PROJECT

Тази публикация беше създадена в рамките на проекта „Надигни глас: справяне с анти-ЛГБТ реч и престъпления от омраза“, съфинансиран по програма „Права, равенство и гражданство“ на ЕС.

Съдържанието на тази публикация не отразява официалната позиция на Европейския съюз. Отговорността за информацията и вижданията, изразени в тази публикация, е изцяло на авторите. Публикацията може да бъде изтеглена безплатно от speakout-project.eu.

Много работа е свършена от неправителствените организации от целия Европейски съюз по темата за престъпленията от омраза срещу ЛГБТИ общността (лесбийки, гей мъже, бисексуални, трансгендър, интерсекс). И все пак мащабът на престъпленията от омраза срещу ЛГБТИ хора и тяхното въздействие върху общността остават подценявани. По-често тези престъпления или не се разпознават или остават недокладвани. Много пострадали, които решат да не подават сигнал за престъплението срещу тях, го правят, защото не вярват, че правоприлагащите органи ще предприемат действия по жалбата им, защото се страхуват от реакцията на полицията или защото да преживеят отново престъплението пред непознат, който може да не реагира добре, причинява допълнителна психологическа травма.

Настоящият наръчник е насочен конкретно към този последен аспект. Той предоставя на обучителите на правоприлагащи органи интерактивен семинар стъпка по стъпка, който има за цел да повиши осведомеността относно психологическото въздействие на подаването на сигнал за престъпление от омраза. В семинара на участниците са показани истински случаи, които демонстрират както „лоши“, така и „добри“ примери за процедура на докладване от гледна точка на жертвата. Това насърчава участниците да се поставят на мястото на ЛГБТИ човек, който докладва престъпление от омраза, което ги води до по-дълбоко разбиране на конкретните видове стрес, които това може да причини.

Чрез разбиране на стреса на жертвата по време на процедурата по докладване, участващите служители се насърчават да създадат безопасна атмосфера, която е необходима на жертвите на анти-ЛГБТИ престъпления от омраза, за да предоставят цялата необходима информация при регистриране на престъпление от омраза.

Когато жертвите бъдат подпомагани по-добре и докладването на престъпления от омраза се случва по-последователно, ще стигнем до по-добро разбиране на разпространението на анти-ЛГБТИ престъпленията от омраза и ще можем да коригираме политиките в подходяща посока. В крайна сметка това ще помогне за намаляване както на мащаба, така и на въздействието на престъпленията от омраза в общността.

Тази част от наръчника е предназначена за вас, учителите. Препоръчваме ви да прочетете тази част, преди да започнете подготовката за своя семинар. Този раздел ще предостави рамката за вашия семинар, ще ви насочи към някои подходящи външни ресурси и ще предложи методическа информация за създаването на наръчника.

За нас

Нашата цел е да окажем помощ на специалистите в предпазването на нашите общности от анти-ЛГБТИ престъпления от омраза и реч на омразата и в повишаването на информираността сред нашите общности.

Ние помагаме на специалисти, които се запознават с темите за престъпленията от омраза и речта на омразата, по практически начини.

Информираме правителствата и институциите, специалистите и по-широката общественост за престъпленията от омраза и речта на омразата.

Информираме нашите общности за престъпленията от омраза и речта на омразата.

– *Safe To Be*

Safe To Be на **Speak Out** е европейски проект, в който участват девет държави членки на ЕС. Целите на проекта *Safe To Be* са три. Пред вас е първият ни разработен резултат: наръчник за повишаване на осведомеността в службите за подкрепа на жертвите и правоприлагащите органи относно въздействието на речта на омразата и престъпленията от омраза върху ЛГБТИ общността. На второ място, *Safe To Be* на **Speak Out** разработва наръчник за възстановителното правосъдие и прилагането на тази техника за разрешаване на конфликти при престъпления от омраза. Този наръчник, също предназначен за специалисти, ще бъде на разположение от октомври 2020 г. Третият и последен фокус на *Safe To Be* е създаването на уебсайт за (и от) ЛГБТИ общността, който предлага овластяващ контранаратив за основани на омраза съобщения и инциденти.

Всички организации, участващи в **Safe To Be**, са свързани с ЛГБТИ общностите в съответните държави и имат опит по темата за престъпленията от омраза и речта на омразата, който искат да поставят в услуга на своите общности и на професионални заинтересовани страни.

Настоящият наръчник надгражда работата в предходния европейски проект „*Излез напред*“. Наред с други дейности, „Излез напред“ идентифицира Нуждите от обучение на центровете за докладване – като правоприлагащи органи, НПО и доставчици на подкрепа за жертви, въз основа на резултати от 460 анкети и 200 интервюта. Резултатите от това изследване, налични в изследователската книга *‘Running Through Hurdles’*, показват, че все още има много недостатъци в обучението на професионалисти по въпросите на ЛГБТИ и престъпленията от омраза. Някои препоръки включват „повишаване на осведомеността и изграждане на капацитет на професионалисти чрез осигуряване на подходящо, систематично и устойчиво обучение по отношение на ЛГБТИ въпроси и анти-ЛГБТИ престъпления от омраза за служители на правоприлагащите органи, прокурори, членове на съдебната система, както и социални услуги и доставчици на услуги за подкрепа на жертви“ и „гарантиране, че служителите на правоприлагащите органи и прокуратурата имат актуални насоки за разследването на престъпления от омраза и омразата“ (стр. 316–317).

Именно тези препоръки, съчетани с многото интервюта с правоприлагащите органи, проведени за **Safe To Be**, вдъхновиха концептуализацията на този наръчник.

Настоящият мултимедиен наръчник е предназначен за всеки, който се интересува от предоставяне обучение на служители на правоприлагащите органи. Той има за цел да даде на вас, обучителите, практично и ефикасно ръководство за овластяване на правоприлагащите органи при техния контакт с жертви на анти-ЛГБТИ престъпления от омраза. По този начин той иска да подобри способността на полицията да разпознава и разследва анти-ЛГБТИ престъпления от омраза. Правилното разбиране на съдържанието на настоящия наръчник ще подобри полицейските умения за предотвратяване и реагиране на анти-ЛГБТИ престъпления от омраза, като им позволи да взаимодействат с ЛГБТИ общностите по-ефективно и да се възстановят общественото доверие и сътрудничество с правоприлагащите органи.

Теория

Солидната конструкция се нуждае от здрава основа. Въпреки че настоящият наръчник използва много интерактивен, практически подход, той също така включва теоретична информация и се позовава на външни източници, когато е необходима повече информация. Теоретичният раздел се състои от 3 части: Специфични за ЛГБТИ познания, специфични за престъпленията от омраза познания и законодателство (европейски и национален контекст). В зависимост от собствените ви познания като обучител по тези теми и от знанията на вашата група от участници, можете да изберете да поставите в по-голяма или по-малка степен акцент върху теоретичните глави (например, да се съсредоточите по-малко върху законодателството и повече върху специфичното за ЛГБТИ съдържание ако групата се състои от полицаи).

Все пак горещо ви препоръчваме да не пропускате никоя глава изцяло, тъй като е от първостепенно значение всички ваши участници да започнат със споделени основни познания за всяка глава.

Използвайки принципа на разказване на истории и случаи от реалния живот, този наръчник иска да говори на сърцата на вашите участници и да увеличи тяхната съпричастност към жертвите на анти-ЛГБТИ престъпления от омраза.

ЛГБТИ човек, който е преживял престъпление от омраза, има много бариери пред себе си за докладване на престъплението в полицията. Не винаги е лесно за (хетеросексуален и/или цисджендър) полицаи да разбере тези бариери. Видеоклиповете и упражненията в този наръчник са разработени, за да предложат на участниците гледната точка на жертвата. Този наръчник включва ролеви упражнения (макар и без да се иска от участниците да „играят роля“), като по този начин се включват свързаните с емпатията ползи от участието в ролева игра.

В края на семинара участниците ще разберат, че могат да подобрят значително ситуацията за жертва на анти-ЛГБТИ престъпление от омраза, просто като ѝ предоставят необходимата информация и като зададат правилните въпроси в правилната обстановка.

Какво причинява недостатъчното докладване на анти-ЛГБТИ престъпления от омраза?

Какви са трудностите за ЛГБТИ човек, който подава сигнал за престъпление?

Как полицейският служител може да гарантира, че жертвата се чувства достатъчно комфортно, за да разкрие цялата необходима информация?

Целта на този семинар е да повиши информираността по темата за сексуалната ориентация, половата идентичност и изразяването на пола, по-конкретно в контекста на докладване на анти-ЛГБТИ престъпления от омраза.

Случаят с престъпление от омраза във видеоклиповете, както и случаите, представени в наръчника, са базирани на събития от реалния живот в някоя от участващите страни по Safe To Be, като точният произход е целенасочено изключен. Възможно е един или повече от вашите участници вече да са преживявали ситуации като тези, включени във видеото. Целта на това обучение не е да се критикуват съществуващите процедури, а да се говори открито по темата с цел подобряване на работните практики.

Давайки „добри“ и „лоши“ примери, ние се фокусираме изцяло върху добрите междуличностни практики. Това включва позитивно формулиране, отворена поза, създаване на безопасна атмосфера, изграждане на доверие и непревърщане на жертвата в съучастник в престъпление, извършено срещу нея (т.е. обвиняване на жертвата).

Качествени изследвания

Наръчникът се основава на успешни проекти като „Излез напред“, както и проучвания, проведени с членове на правоприлагащите органи по време на първата фаза от Safe To Be. За да оформите правилно своя семинар, препоръчваме да обясните накратко неговия произход. Например, ако сте социален работник, който ще обучава полицаи, можете да легитимирате семинара си, като споменавате участието на 45 членове на правоприлагащите органи от цяла Европа. От друга страна, ако сами вие сте част от правоприлагащите органи, споменавайки, че този наръчник е разработен от представители на ЛГБТИ общността легитимира експертността на наръчника по темата за сексуалната ориентация и половата идентичност и ефектите на престъпленията от омраза върху общността.

В допълнение към това наръчникът на **Safe To Be** надгражда над програмата **TAHCLE** (Training against Hate Crimes for Law Enforcement – Обучение срещу престъпления от омраза за правоприлагащите органи) на ОССЕ. Докато TAHCLE се занимава с темата за престъпленията от омраза като цяло, този наръчник използва аудио-визуални материали и реални случаи, за да наблегне на различния подход, необходим конкретно за справянето с анти-ЛГБТИ престъпления от омраза.

Цитат от проучването

„Трябва да бъде задължение на полицейския служител да се увери, че престъплението от омраза е регистрирано като престъпление от омраза, дори ако жертвата не го определя като такова в ранните етапи“,

интервю по Safe To Be, анонимен

Партньорите по проекта **Safe To Be** започнаха работа през 2018 г., като проведоха интервюта с полицейски и съдебни служби в цяла Европа. Интервюирани бяха общо 45 души. Основните констатации от тези интервюта могат да бъдат обобщени по следния начин:

- Липсват знания за това какво е престъпление от омраза при полицаи, работещи на терен, въпреки че това са хората, които често се нуждаят от най-добро разбиране за това (за разлика от високопоставените служители, полицаите от отдели за многообразие или специални звена, съдии и прокурори, които по-често са добре образовани по темата). Причината за това има три аспекта:
  - Ниски нива на законодателство.
  - Липса на знания за законодателството.
  - Недостатъчно докладване.
- Наръчникът ще се възприема като легитимен само ако органите на реда участват в разработването както на наръчника, така и на видеоклиповете. Ето защо всяка държава партньор поддържаше редовна комуникация със своето лице за контакт в правоприлагащите органи по време на разработването на този наръчник.
- Участниците очакват визуални материали и интерактивно обучение и комбинация от теория и практика. Участието както на правоприлагащите органи, така и на малцинствените групи (в случая ЛГБТИ общността) допълнително легитимира наръчника.

Това ръководство се разпространява в 9 европейски държави: Белгия, България, Естония, Унгария, Латвия, Литва, Португалия, Испания и Обединеното кралство. Тъй като престъпленията от омраза и законодателството по отношение на ЛГБТИ, както и социалното приемане на ЛГБТИобщността, се различават в отделните национални контексти, разделът за националния контекст е различен за всяка държава, участваща в създаването на това ръководство.

Ако се интересувате от английска версия на този наръчник, тя ще включва всички глави за държавите партньори в рамките на **Safe To Be** на Speak Out.

Целта на тази фаза на тестване, която продължи от септември 2019 г. до декември 2019 г., беше да се идентифицират проблеми или дефекти и да се постигне доказване на концепцията на наръчника. Искане да се уверим, че наръчникът може да изпълни целите си за овластяване на правоприлагащите органи при работа с жертви на анти-ЛГБТИ престъпления от омраза. Предоставихме на служителите на правоприлагащите органи във всички държави партньори концепцията на нашия наръчник, базирана на проведени преди това интервюта. Техният принос и опит допринесоха за крайния продукт, който ще бъде пуснат през февруари 2020 г.

Семинарът се открива с видео на престъпление от омраза, последвано от „лош“ пример за процедурата на докладване. Наръчникът се основава на това видео, като предоставя обща теоретична и съдебна информация, реални случаи, списък с добри практики, въпроси за дискусия, твърдения и ролеви упражнения. Интерактивният характер на наръчника има за цел да подхрани дискусията и да увеличи участието.

Второто видео показва същото престъпление от омраза, докладвано на същия полицаи, но се подчертават добрите практики при процедурата за докладване. Надяваме се, че в този момент всички участващи полицаи ще идентифицират грешките, направени в първото видео, и ще видят корекциите, които са направили в хода на семинара, представени във второто видео.

Логистична информация***Продължителност:***

В зависимост от това как решите да наблегнете на практиката, теорията, груповата дискусия или ролевите упражнения, семинарът ще отнеме 3 до 4 часа (включително почивки).

Брой участници:

Предлагаме да ограничите броя на участниците до 20. Това ще защити поверителната среда, необходима за обсъждане на чувствителните теми, които ще засегнете.

Избор на участници:

Този наръчник е предназначен за полицейски командири, офицери, курсанти, стажанти и следователи като предварително или специализирано обучение. Най-добре се прилага обаче чрез методология „обучи учителя“, в която местните полицаи се обучават за инструктори, след което те обучават своите колеги.

Разположение на помещението:

Помислете да организирате помещението в U-образна форма (подкова), за да създадете неформална обстановка, в която се насърчава дискусията и се намалява възможността за потъване в лаптопите или телефоните.

Структура на вашия семинар

Накратко

Започнете с **разчупване на леда** и представяне на участниците, като рамкирате семинара с информацията от Част 1 (намерение и методология).

След това покажете първото видео, озаглавено „*Но какво носеше?*“. Това видео показва анти-ЛГБТИ престъпление от омраза, последвано от представяне на процедура за докладване в полицейското управление. При този сценарий на жертвата не се помага по начина, по който трябва да ѝ се помогне. Полицаят не задава правилните въпроси, не взема под внимание омразата като мотив, когато регистрира престъплението, и кара жертвата да се чувства като съучастник в престъплението (т.е. вторична виктимизация).

Тогава наръчникът ви води през няколко **интерактивни упражнения**, предназначени за подхранване на дискусия и засилване на участието. Според професията на участниците пред вас и представата, която сте придобили за техните познания от първата практическа част на семинара, наръчникът оставя на ваше усмотрение да решите колко време да отделите на всяка от **теоретичните глави** (знания за ЛГБТИ, концепцията за Престъпления от омраза, националното законодателство и законодателството на ЕС).

Тази теоретична част е последвана от **втори кръг от упражнения**. Тези упражнения са базирани на реални случаи и ще стимулират участниците ви да се поставят на мястото на жертва на анти-ЛГБТИ престъпление от омраза и да разсъждават върху своите собствени техники за разпит при работа с уязвими жертви.

За да затворите цикъла, завършвате семинара, като покажете на участниците **второто видео** „*Какво значение има?*“. Това видео показва същото престъпление от омраза, което е и във видеото „*Но какво носеше?*“, но то е последвано от добре изпълнена процедура за докладване. На този етап вашите участници трябва да са идентифицирали всички лоши практики в първото видео и да видят представени корекциите си (отидете на [уебсайта на Safe To Be](#) за текста на сценариите).

Тъй като настоящият наръчник подчертава важността на обучението с активно участие на обучаемите, вашият семинар започва с интерактивни упражнения, преди да се потопите в теорията. Това ви позволява като учител дискретно да оцените познанията на вашата група. Фокусът е върху две упражнения – *Твърдения* и *Добри практики*. И двете са базирани на видеото „Но какво носеше?“.

Разчупване на леда

Това упражнение има за цел да загрее участниците и да зададе тон на интерактивния характер на семинара. Избирайки метод за разчупване на леда, който подчертава както общите неща, така и различията, обръщаме внимание на многообразието на групата, дори когато това не е очевидно на пръв поглед.

Това занимание може да се използва като разчупване на леда с нисък риск, сближаващо преживяване със среден риск или метод за сплотяване на екип и стартиране на дискусия с висок риск. Ще трябва да прецените как да използвате това занимание в зависимост от това колко добре се познават хората в групата. В зависимост от тези фактори, изберете подходящите твърдения.

Помолете участниците да застанат в кръг един срещу друг. Присъединете се към тях в кръга и прочетете твърденията по-долу. Ако твърдението се отнася за участника, той ще направи една крачка напред към центъра на кръга. Ако твърдението не се отнася за него, участникът ще остане на мястото си. Помолете участниците да обмислят всяко твърдение, преди да вземат решение дали да направят стъпка напред или не. Дайте време на участниците да вземат своето решение и време за обсъждане, ако е необходимо, и след това помолете участниците да се върнат към началната си позиция след всеки въпрос. Можете да изберете твърдения, които са свързани директно с вашата тема, или някои твърдения с нисък риск като тези по-долу:

- Днес закусих.
- Харесвам снега.
- Смятам мястото, където живея, за свой дом.
- Обичам да готвя.
- Роден/а съм в ЕС.
- Говоря повече от един език.
- Имам деца.
- Харесва ми как пея, дори и на други хора да не им харесва.
- Имам необичайно хоби.
- Определям се като мултикултурен/-на или бикултурен/-на.
- Повечето от приятелите ми са от същия пол като мен.
- Повечето от приятелите ми се идентифицират като хетеросексуални.
- Имам приятели, които са гей мъже, лесбийки, бисексуални или трансджендър.
- ...

Ако сте избрали да четете твърдения с по-чувствителен характер, не забравяйте да направите по-задълбочен разбор след това. Попитайте хората в групата как са се почувствали по време на това упражнение и дали в даден момент са избрали да не реагират, въпреки че твърдението се отнасяло за тях. Какво са забелязали, когато са влизали и излизали от кръга? Какво ги е изненадало? Какво е било неудобно? Какво е било удобно?

Преди да преминете към първото видео, подчертайте колко е ценно да изследваме общите неща и различията.

Работете заедно с групата, за да постигнете съгласие по отношение на правилата. Уверете се, че те са видими през цялото обучение. Важно е всеки да се чувства комфортно с правилата и да се ангажира да ги спазва. Някои примери за основни правила:

- **Поверителност:** личната информация е поверителна и остава в групата
- **„Чувствам“:** всеки говори от собствената си гледна точка, преживявания и възгледи
- **Самостоятелност:** Мислите и чувствата може да останат лични, всеки човек може да избере какво иска да сподели
- **Слушане:** слушайте се един друг, чуйте какво казва човекът насреща
- **Уважение:** обидите или неуважението не се толерират

Започнете, като поканите групата да гледа видеото, озаглавено „Но какво носеше?“

Предупреждение: това видео съдържа нецензурен език, преследване, хомофобско и трансфобско насилие и нападение.

Твърдения

След като изгледате видеото, разделете стаята на две, като поставите (въображаема) линия по средата. Единият край на линията представлява „напълно съгласен/съгласна“, другият край представлява „напълно несъгласен/несъгласна“. Прочетете твърденията на глас и дайте възможност на участниците да застанат някъде по продължение на линията. След като всички са избрали място, изберете един от участниците, застанал на една от по-крайните страни, и попитайте защо е избрал тази позиция. Задавайте последващи въпроси, докато усетите, че всичко е казано. Позволете на участниците да променят позицията си, ако в някакъв момент нещо ги накара да променят мнението си. Когато някой промени позицията си, попитайте го защо.

Това упражнение не трябва да отнеме повече от 20 минути. То е замислено като тематична и приобщаваща загрявка.

Твърдения и възможни под-твърдения:

- **Определям това като престъпление от омраза.**
  - Да, това е престъпление от омраза, тъй като жертвата е част от ЛГБТИ общността.
  - Да, това е престъпление от омраза, защото полицаят вписва в преписката, че Карл е гей.
  - Да, определям това като престъпление от омраза, защото извършителите нападат Карл, защото предполагат, че той е част от ЛГБТИ общността.
- **Според мен знанието за сексуалната ориентация и половата идентичност на жертвата е важно, за да се регистрира това като престъпление от омраза.**
  - Да, ако жертвата не е част от ЛГБТИ общността, това не може да бъде престъпление от омраза.
  - Не, няма значение към коя общност принадлежи жертвата. Престъплението от омраза е свързано с възприеманата идентичност на жертвата.
- **Мисля, че полицаята си свърши добре работата.**
  - Да, защото полицейската преписка се прави и подписва от жертвата.
  - Не, защото не се обръща внимание на психологическото състояние на жертвата, което кара жертвата да се затвори и да не сподели всички необходими подробности.
  - Не, защото полицаят не се интересува да разгледа задълбочено мотивите на извършителите.
- **Полицаят трябваше да пита повече за дрехите, които жертвата е носила.**
- **Полицаят трябваше да попита точно колко питиета е изпила жертвата.**
- **Според мен е работа на жертвата да предостави цялата информация.**
  - Да, тежестта на доказване се носи от нея. Ако тя не е склонна да сподели, полицаят няма какво повече да направи.
  - Да, но трябва да се създаде правилната атмосфера, в която жертвата да се чувства сигурна да сподели цялата информация.
- **Според мен полицаят зададе правилните въпроси.**
  - Да, не мисля, че има повече въпроси, които би могъл да зададе, като се има предвид нежеланието на жертвата да говори.
  - Не, има много други въпроси, които полицаят би трябвало да зададе, въпреки колебанието на жертвата

Контекст

Партньорите на **Safe To Be** и полицейските служители, с които са проведени консултации, работиха заедно, за да идентифицират най-добрите практики за междуличностен контакт, когато се помага на жертва на анти-ЛГБТИ престъпление от омраза.

Уверете се, че познавате списъка, преди да започнете това упражнение, но не се притеснявайте, ако участниците не се сетят за всички неща от списъка. Дайте на всеки копие от този PDF след упражнението. Те ще използват списъка, когато провеждат ролевото упражнение в края на семинара.

Упражнение

Разделете групата на по-малки групи (от 3 или 4 души) и им дайте 15 минути, за да обсъдят следващите въпроси. Предвидете 30 минути след това за пленарна дискусия и вижте колко от нещата в PDF документа с добри практики биха могли да идентифицират.

Въпроси за дискусия:

- Избройте лошите практики, които сте идентифицирали. Пояснете защо ги определяте като лоши.
- Какво бихте направили по различен начин?
- Избройте 5 предложения за подобряване на това докладване.

Вижте по-долу за готов за разпечатване списък на тези практики.

„Трябва да бъде задължение на полицейския служител да се увери, че престъплението от омраза е регистрирано като престъпление от омраза, дори ако жертвата не го определя като такова в ранните етапи“,

— анонимен, интервюта по Safe To Be

ПРАВИЛНО

- Да накарате жертвата да се чувства сигурно и комфортно:
  - Да попитате дали жертва е готова да говори или има нужда да се отложи разпита.
  - Да дадете възможност за почивки, за да може жертвата да събере мислите си.
  - Ако е възможно, да изберете подходящо помещение, което предлага уединение.
  - Да благодарите на жертвата, че е избрала да говори и е предоставила подробности за престъплението.
  - Да използвате правилното име и/или пол на жертвата, когато разговаряте с нея, дори ако не съвпада с това, което е в личната карта.
  - Да седнете под ъгъл от 90°, а не точно пред жертвата.
- Да обясните процедурата за докладване и разследване подробно:
  - Да дадете ясна и кратка информация за процедурата и какво жертвата може да очаква.
  - След като вземете показанията, да ги прегледате отново заедно и да дадете възможност на жертвата да предложи корекции или пояснения.
  - Да дадете информация за услуги за подкрепа на жертви.
  - Да дадете своите данни за контакт, така че жертвата да може да се свърже с вас.
- Да обясните какво е престъпление от омраза и важността на определянето на мотива (накратко).
- Да разберете мотива на престъплението, като попитате жертвата:
  - ... дали си спомня точно кои думи и/или действия са били използвани от извършителя. Попитайте веднъж и не ги повтаряйте. Тези думи или действия ще ви помогнат да идентифицирате мотивацията.
  - ... дали може да идентифицират наранявания и какво е емоционалното ѝ състояние. При нужда да се обърнете към медици.
  - ... дали могат да установи връзка между себе си и извършителя.
  - ... дали смята, че местоположението на престъплението предполага мотив.
- Да регистрирате инцидента като престъпление от омраза, ако системата го позволява.

- Да попитате жертвата дали е част от ЛГБТИ общността („гей ли сте?“). Сексуалната ориентация или половата идентичност не трябва да се разкриват директно на полицаия, освен ако има конкретна необходимост полицаят да знае това. Идентификацията на престъпление от омраза е свързана с предполагаема идентичност на жертвата.
- Да искате от жертвата да повтори болезнени подробности (като обиди). Веднъж е достатъчно за доклада.
- Да поставяте тежестта на доказване върху жертвата, като:
  - Я питате дали е сигурна, че е била нападната заради своята предполагаема идентичност.
  - Я питате дали е възможно извършителят да се е пошегувал.
  - Се позовавате на свободата на словото, когато е възникнала незаконна реч на омразата.
- Да правите жертвата съучастник в престъплението (вторична виктимизация), като:
  - Я питате дали е носила провокативно облекло. Позволено ѝ е да носи каквото иска без риск да стане жертва на престъпление от омраза.
  - Я питате дали е направила или казала нещо, което може да е провокирало инцидента. Позволено ѝ е да бъде близо до партньора си и да бъде себе си без риск да стане жертва на престъпление от омраза.
  - Я питате защо е била на това място по това време. Позволено ѝ е да се разхожда свободно без риск да стане жертва на престъпление от омраза.

„Престъпленията от омраза са определяни от полицейските служители в различни държави като престъпления от „ниско ниво“ поради липса на доказателства, статистически данни и опит, въпреки че престъпленията от омраза се състоят от обичайния елемент на престъпление с добавен предразсъдъчен мотив. Следователно към тях трябва да се подхожда поне толкова сериозно, колкото към обикновено престъпление, ако не и по-строго, тъй като предразсъдъците добавят утежняващи обстоятелства. Когато полицейските служители принизят престъпленията от омраза до „по-ниско ниво“, това означава, че не разбират значението на престъпление от омраза.“

Вече успешно сте създали приобщаващо пространство и сте засегнали важността на съзнателното общуване жертвата на анти-ЛГБТИ престъпление от омраза. Сега е време да предоставите теоретичната основа, която обосновава необходимостта да се обърне допълнително внимание на престъпленията от омраза срещу ЛГБТИ хора. Теоретичният раздел на този наръчник съдържа 3 основни глави:

- Специфична за престъпленията от омраза
- Специфична за ЛГБТИ
- Законодателство (европейско и национално)

Тъй като вече са разработени много теоретични материали и тъй като настоящият наръчник се фокусира главно върху подхранване на съпричастността чрез предоставяне на интерактивни упражнения и реални случаи, теоретичната част от този наръчник е сведена до ключова информация. Той обаче ще включва препратки към външни материали за допълнително четене.

Информацията, предоставена в тази теоретична част от наръчника, трябва да бъде поставена в персонализирана презентация в зависимост от вашия контекст и от съществуващите познания на участниците във вашата група.

Престъпление от омраза

Определения

Престъпленията от омраза са престъпления, които са мотивирани от предразсъдъци към определени групи хора. Те са „престъпления с послание“, предназначени да разпространяват страх и чувство на уязвимост сред целевите общности. Като такива, те засягат не само лицата пряко, но и цялата социална група, към която лицето принадлежи. Някои общности са непропорционално таргетирани поради своята раса, убеждения, сексуална ориентация, пол, национален произход, език, увреждане, социален статус или други характеристики.

Извършителите избират за мишена ЛГБТИ хора поради негативни мнения, стереотипи, нетолерантност или омраза към тяхната сексуална ориентация, полова идентичност и/или полови характеристики.

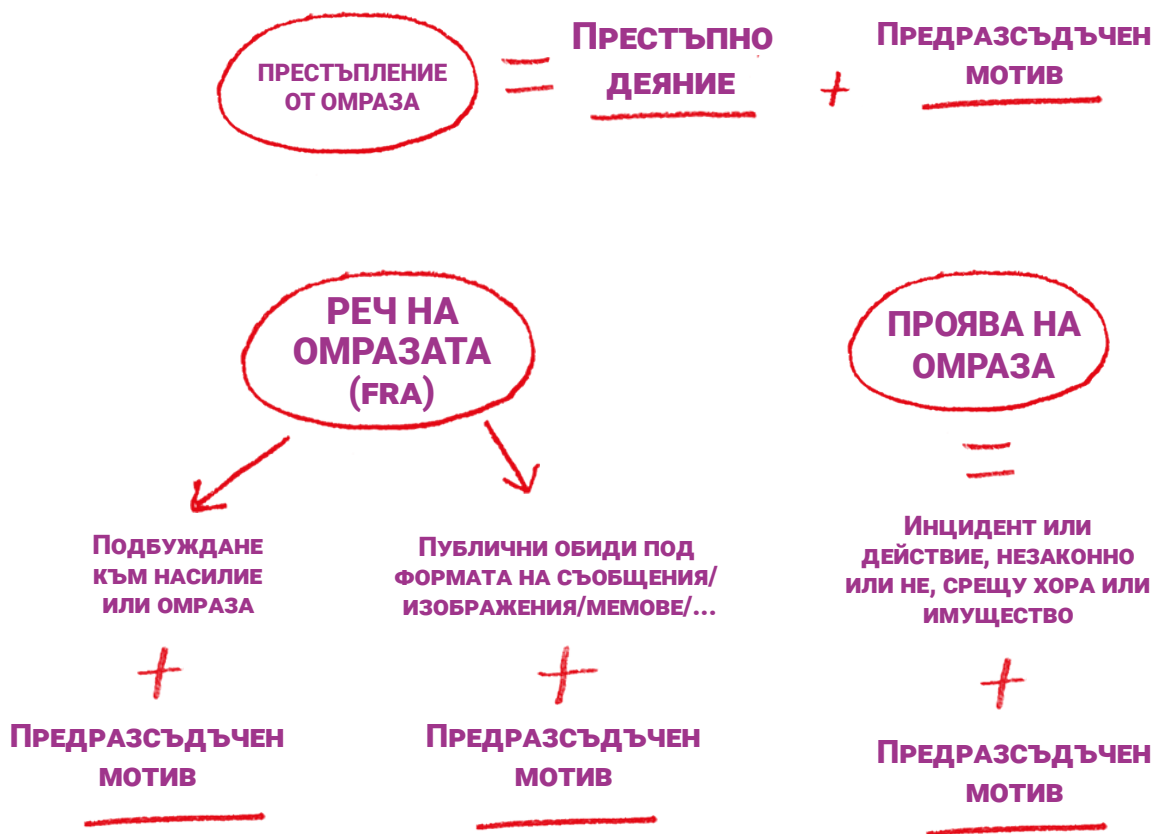
При разпознаването на престъпление от омраза е първостепенно значение да се знае, че става въпрос за възприеманата от агресора идентичност на жертвата, а не нейната действителна идентичност. Така всеки може да стане жертва на престъпление от омраза, ако бъде възприет като принадлежащ към определена общност.

Престъпленията от омраза винаги се състоят от два елемента: престъпление и предразсъдъчен мотив.

Престъпление: деянието, което е извършено, трябва да представлява престъпление съгласно наказателното право.

Предразсъдъчен мотив: деянието е извършено поради предразсъдък към определена социална група. Този мотив не е нужно да включва крайна „омраза“ към жертвата. Повечето престъпления от омраза се ръководят от по-обикновени чувства като враждебност, негодувание или завист към целевата група.

За да бъде признато дадено престъпление по закон като престъпление от омраза, предразсъдъците трябва да бъдат насочени към жертва, тъй като тя (предполагаемо) притежава „защитена характеристика“. Преминете към националната глава за повече информация относно националното законодателство за престъпления от омраза и кои характеристики са защитени във вашата страна.

ПРЕДРАЗСЪДЪЧЕН МОТИВ = обектът е избран поради реалната си или предполагаема връзка или принадлежност към дадена група

Показателите за предразсъдъци са обективни факти, обстоятелства или модели, свързани с престъпно деяние, които предполагат, че действията на извършителя са били мотивирани от някаква форма на предразсъдък. Показателите могат да включват:

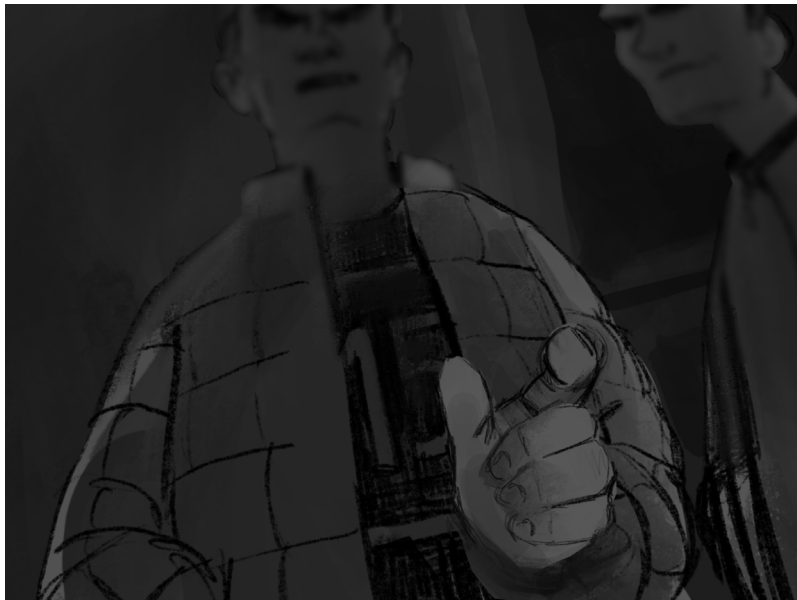
- Гледната точка на жертва/свидетел
- Коментари, писмени изказвания или жестове
- Рисунки, символи и графити
- Участие на организирани групи или техни членове
- Местоположение
- Време
- История на неприязън от страна на извършителите
- Модели/честота на предишни престъпления или инциденти
- Естество на насилието
- Липса на други мотиви
- ...

В зависимост от нивото на активност на вашата група, помислете как да включите тази част от теоретичните глави в интерактивно упражнение, като накарате участниците да направят брейнсторминг в продължение на няколко минути.

Престъпление от омраза срещу реч на омразата

Тъй като няма прието международно определение за това какво е престъпление от омраза, не е изненадващо, че същото се отнася и за понятието за реч на омразата. Международните органи идентифицират речта на омразата по различен начин.

- ОССЕ определя престъпленията от омраза като „престъпни деяния, извършени с предразсъдъчен мотив“ (OSCE 2009). Тъй като акт на говорене без ползването на забраненото съдържание не е престъпление (за разлика от напр. убийства, физически нападения или увреда на имущество), ОССЕ твърди, че тази концептуализация изключва речта на омразата (ODIHR 2009:25 in RTH 2018).
- Определението на FRA (2016a) от друга страна, като FRA прави равносметка на факта, че всички държави членки на ЕС забраняват подбуждането към насилие и омраза, твърди, че „[п]одбуждането към насилие или омраза срещу защитена категория лица – обикновено наричано „реч на омразата“ – е както престъпление, така и израз на дискриминация, а оттам и подкатегория на по-широкото понятие за престъпление от омраза“ (RTH, 2018).

Пропорционалност

Често националното законодателство позволява по-строги наказания в случаи на престъпления от омраза. Законодателството се различава в зависимост от контекста, но основната обосновка на това е, че тъй като престъпленията от омраза по същество са „престъпления с послание“ и като такива нанасят вреда на цялата общност зад пряката жертва, те възпрепятстват създаването на хармонични и многообразни общества. Наказанията за тези видове престъпления трябва да бъдат увеличени, за да бъде отразена тяхната тежест.

Съществува значителен проблем с недостатъчното докладване. Множество проучвания и анализи показват, че анти-ЛГБТИ престъпленията от омразата често остават недокладвани или се докладват само инцидентно.

В някои случаи ниските нива на докладване са причинени от липсата на законодателство за престъпления от омраза, което кара жертвите да вярват, че докладването на престъплението е безсмислено. Въпреки това, дори в страните, където действат закони за престъпления от омраза, съществуват значителни нива на недокладване. Това предполага, че има повече причини за недокладване, отколкото просто липсата на законодателна рамка. Една от тях е липсата на доверие в правоприлагащите органи, което води до нежелание на пострадалите да отидат в полицията. Тези причини може да не са уникални за ЛГБТИ хората, но други идентифицирани причини като интернализираната хомофобия/трансфобия или страха от вторична виктимизация са.

Това подсилва порочен кръг, в който правоприлагащите органи са карани да смятат, че анти-ЛГБТИ насилието не е широко разпространено или не е сериозен проблем. Това от своя страна може да ги накара да отхвърлят предложения за конкретни мерки за посрещане на нуждите на ЛГБТИ общността.

Вторична виктимизация

Вторичната виктимизация е идеята, че правоприлагащите органи рискуват последваща виктимизация на човек, като го правят съучастник в престъплението, извършено срещу него. Тя се изразява в поведението и отношението, които не показват чувствителност и травмират жертвите, на които органите на реда би трябвало да служат.

Служителите на правоприлагащите органи може да не са склонни към междуличностните отношения, които са необходими за достатъчна подкрепа на жертвата. По този начин те могат да нанесат допълнителна психологическа вреда на вече уязвимата жертва.

Вторичната виктимизация е идентифицирана както в рамките на този проект, така и в предишни изследвания („[Излез напред](#)“) като потенциална причина жертвите да изберат да не съобщават за престъпления от омраза. Ето защо е изключително важно тази концепция да бъде разгледана във вашия семинар.

За да се избегне вторичната виктимизация, има няколко добри практики, към които служителите на реда могат да се стремят:

- Обучение за сексуална ориентация, полова идентичност, изразяване на пола и полови характеристики (SOGIESC), включително повишаване на осведомеността относно използването на правилна терминология (местоимения, предотвратяване на използването на хомофобски и/или трансфобски език).
- Повишаване на осведомеността за психологическия стрес, който е резултат от преживяването на престъпление от омраза.
- Създаване на кодекс за поведение относно поверителността.

Допълнителна информация

За повече информация и насоки за обучение по отношение на престъпленията от омраза, вижте Обучението на ОССЕ/БДИПЧ за престъпления от омраза за правоприлагащите органи ([TANCLE](#)). Това ръководство включва списък с често задавани въпроси от участниците в обученията по темата за престъпленията от омраза, включително „защо ни е нужен този семинар, престъпленията от омраза не са проблем в нашата общност“, „законите за престъпления от омразата предоставят ли „специални права“ на определени групи?“ и „законите за престъпления от омраза защитават ли мнозинството от населението?“

Вече идентифицирахме вторичната виктимизация като една от причините, поради които един ЛГБТИ човек може да избере да не отиде в полицията. Разбирането на основите на SOGIESC (сексуална ориентация, полова идентичност, изразяване на пола и полови характеристики) е от решаващо значение за предотвратяване на хомофобията и трансфобията в органите на реда. С истинско разбиране полицейските служители могат да осъзнаят преживяното от ЛГБТИ човек, който съобщава за престъпление от омраза, и да придобият подходящи умения за работа с жертви на такива престъпления.

Ако имате опит в преподаването на темата за SOGIESC, може да имате свои собствени ресурси, които да използвате. Може обаче да получите помощ от Нима от [KliQ](#) – белгийски ЛГБТИ образователен център. В 4 образователни видеоклипа по темата за SOGIESC, Нима ще ви преведе през основната терминология на сексуалната ориентация, половата идентичност, изразяването на пола и половите характеристики (SOGIE(SC) и ще ви запознае с концепцията за ЛГБТИ.

Всяко видео е придружено от кратък тест за проверка на знанията на участниците във вашата група. Въпросите са базирани на съдържанието на видеото. Прегледайте ги, вижте дали те са подходящи за вашата аудитория и/или национален контекст и коригирайте, когато сметнете за необходимо. Препоръчваме ползването на [Mentimeter](#) или друг интерактивен инструмент за тестове, за да поддържате участниците активни и съсредоточени.

Раздайте копия на Бисквитения човек на всеки участник, преди да покажете видеоклиповете.

Видео 2 – „нормата“ и SOGIESC**Тест****– Какво е „норма“?**

- Конституционен закон за това как да се държим в определено общество
- „Нормата“ е позицията на лицето, отговорно за нормативното поведение в публичните пространства
- Неформална обществена насока за това, което се счита за нормално (концепция за мнозинството)

– Какво означава съкращението „ЛГБТИ“?

- Научаване на гей и бисексуалната терминология
- Лесбийки, гей мъже, бисексуални, трансджендър, интерсекс
- Лесбийки, гей мъже, биджендър, транссексуални, интерсекс

– Какво означава съкращението „SOGIESC“?

- Сексуална ориентация, полово приемане неприемане и сексуални хромозоми
- Сексуална оригиналност, полова идентичност и изразяване на пола и сексуални киборги
- Сексуална ориентация, полова идентичност, изразяване на пола и полови характеристики

– Защо някои хора предпочитат да използват термина SOGIESC пред ЛГБТИ?

- Тъй като съкращението ЛГБТИ поставя хората в категории за фиксирани идентичности. SOGIESC е по-приобщаваща алтернатива, предпочитана в международните дискурси за правата на човека
- Защото е по-лесно да се произнесе от ЛГБТИ
- Защото ЛГБТИ продължава да става все по-дълго и сложно

– Какво е Бисквитеният човек?

- Човек, който яде много бисквити
- Обучителен инструмент за разбиване на сложната концепция за пола на малки смислаеми парчета (обхващащи полова идентичност, изразяване на пола, сексуална ориентация и анатомия)
- Леснодостъпен модел за разбиране на социалното понятие за пола
- Образователен инструмент, който трябва да се приема буквално

Видео 3 – полова идентичност, полови характеристики и изразяване на пола

Тест

– Какво означават местоименията „те/тях“?

- Това означава, че говорим за множество хора
- Това е неправилен начин да се обърнете към отделен човек. Всеки попада в бинарната категория „той“ и „тя“
- Нарича се единственото число на „те“, което се използва като полово неутрално местоимение, когато или не знаете нечий пол, или местоименията на този човек са те/тях

– Кой в повечето случаи определя пола, когато бебето се роди?

- Лекарят, който изражда бебето
- Родителите на бебето
- Цветът на одеялото, налично в момента на раждане (син или розов)
- Цветът на тортата на партито за разкриване на пола

– Какво имаме предвид, когато казваме анатомичен пол?

- Хромозомни модели (X и Y), вътрешни и външни репродуктивни органи, хормонални нива и вторични полови белези
- Вътрешни и външни репродуктивни органи
- Хромозомни модели (X и Y) и хормонални нива

— Какво имаме предвид, когато казваме *интерсекс*?

- Човек, който не се чувства като жена, но е определен като жена по рождение, или човек, който не се чувства като мъж, но е определен като мъж по рождение
- Говорим за широк спектър от физически черти или телесни изменения, които се намират между стереотипните идеали на бинарните представи за мъжките или женските тела. Съществуват много форми на интерсекс. Това е спектър, а не единична категория
- Някой, който се поставя между (или „интер“) половите идентичности на мъжете и жените

— Къде бихме поставили „половата идентичност“ на бисквитения човек?

- В панталоните
- В сърцето
- В мозъка
- Навсякъде

— Какво е *цисджендър* човек?

- Човек, чиято полова идентичност съответства на половата идентичност, която му е определена по рождение
- Човек, чиято полова идентичност не съответства на пола, който му е определен по рождение
- Можете да наричате нечия сестра *цисджендър* човек

— Защо терминът *трансджендър* е чадърен термин?

- Терминът *трансджендър* съдържа много различни идентичности за хора, чиято полова идентичност е различна от пола, който им е бил определен по рождение
- Защото е подходящ и при дъждовно време
- Защото съдържа много различни идентичности, включително небинарни, кросдресъри, аджендър, джендъркуиър,...

— Какво е изразяване на пола?

- Изразяването на пола е проявяването полова идентичност и начина, по който тя се представя на света, като се използват дрехи, грим, аксесоари, прически, език на тялото и т.н.
  - Изразяване на пола е ролята или поведението, научено от даден човек в зависимост от неговия пол, както са определени от културните норми
  - Изразяване на пола е начин да изразите, че не харесвате пола
-

Видео 4 – сексуална ориентация

Тест

— Каква разлика правим, когато говорим за сексуална ориентация?

- Между сексуалното и романтичното привличане към друг човек
- Между привличането към човек и привличането към вид храна
- Между сексуалното привличане и сексуалното отблъскване

— Какво е бифобия?

- Убеждението, че бифобия не съществува
- Отвращение към бисексуалността и към бисексуалните хора като социална група или като отделни хора, както под формата на отричане, че бисексуалността е истинска ориентация, така и с негативни стереотипи за хората, които са бисексуални
- Страх от това нещата да се появяват по двойки
- Термин, произхождащ от термините хомофобия и трансфобия, но специално отнасящ се за бисексуалността

— Какво е бисексуалност?

- Да имаш потенциал да бъдеш привлечен както от мъже, така и от жени, но не и от трансджендър хора
- Сексуална ориентация, която не съществува. Или си привлечен от мъже, или от жени
- Когато човек може да бъде романтично и/или сексуално привлечен към лица от повече от един пол

— Възможно ли е всеки човек да се позиционира в категориите на бисеквитения човек?

- Не, това е възможно само за хора, които се идентифицират като гей или бисексуални
- Не, това е възможно само за хора, които идентифицират като трансджендър или небинарни
- Не, това е възможно само за хора, които се идентифицират като хетеросексуални или цисджендър
- Да, всеки може да се позиционира някъде в категориите, независимо от своята сексуална ориентация, полова идентичност, изразяване на пола или полови характеристики

**ИДЕНТИЧНОСТ $\neq$ ИЗРАЗЯВАНЕ $\neq$
 $\neq$ БИОЛОГИЧЕН ПОЛ $\neq$ ПОЛ $\neq$
 $\neq$ СЕКСУАЛНА ОРИЕНТАЦИЯ**

Контекст ЕС

Общ преглед

Сред държавите членки на ЕС няма консенсус относно това какво представлява престъпление от омраза. Така категориите защитени жертви зависят от националното законодателство на всяка отделна държава от ЕС. Няколко международни институции и директиви работят по решаване на проблема с цел докладване, проследяване, предоставяне на подкрепа на жертвите, както и за да помогнат на държавите да изградят професионална реакция към престъпленията от омраза и речта на омразата.

1. Бюрото за демократични институции и права на човека на ОССЕ (БДИПЧ)
2. Агенцията на ЕС за основните права (FRA)
3. ЕКРН (Европейска комисия срещу расизма и нетърпимостта)
4. Директива 2012/29/ЕС за правата на жертвите

ОССЕ и БДИПЧ

ОССЕ обръща конкретно внимание на престъпленията от омраза, които определя като „престъпни деяния, извършени с предразсъдъчен мотив“ (OSCE 2009). Тя вижда това като сериозна заплаха за социалното сближаване, което може да доведе до конфликти и насилие в по-голям мащаб. Посетете [уебсайта на ОССЕ](#) за повече информация.

БДИПЧ всяка година води статистика за престъпленията от омраза. Те помагат на създателите на политики да разработват законодателство и да създават курсове за обучение на правоприлагащите органи. Те също така работят с неправителствени организации, включително някои от партньорите по **Safe To Be**, за мониторинга и докладването на престъпленията от омраза всяка година (включително престъпленията от омраза, свързани със сексуална ориентация и полова идентичност).

Агенцията на Европейския съюз за основните права документи-ра нивата на расизъм, нетърпимост и престъпления от омраза в ЕС, извършва анализ на правните и политическите рамки и предоставя помощ и експертен опит както на равнище ЕС, така и на национално ниво. Посетете [уебсайта на FRA](#) за повече информация.

Агенцията има основна роля за осигуряване на видимост на престъпленията от омраза в ЕС, документиране на пропуски в националните механизми за събиране на данни за престъпленията от омраза и насърчаване на споделянето на добри практики. През 2019 г. FRA започна ново [проучване](#) за дискриминацията и престъпленията от омраза.

ЕКРН

Европейската комисия срещу расизма и нетърпимостта (ЕКРН) е уникален орган за наблюдение на правата на човека, който е специализиран във въпроси, свързани с борбата срещу расизма, дискриминацията (въз основа на „раса“, етнически/национален произход, цвят на кожата, гражданство, религия, език, сексуална ориентация и полова идентичност), ксенофобията, антисемитизма и нетърпимостта в Европа. Вижте [уводната брошура на ЕКРН](#) за повече информация.

През 2019 г. ЕКРН започна работа по шестия кръг на своето наблюдение на държавите, като се съсредоточи върху три основни теми: ефективно равенство и достъп до права, реч на омраза и мотивирано от омраза насилие и интеграция и приобщаване. Докладите също така се занимават с теми, специфични за всяка държава, и проследяват на междинните препоръки, приети през петия кръг на наблюдение.

Тъй като няма международно съгласие за категориите жертви, които следва да бъдат защитени, няма международно задължение за третиране на сексуалната ориентация и половата идентичност като защитени основания в националното наказателно законодателство. Правата на жертвите на анти-ЛГБТИ престъпления от омраза са разгледани в Директива 2012/29/ЕС относно правата, подкрепата и защитата на жертвите на престъпления. Тази директива изисква държавите членки на ЕС да гарантират, че жертвите на престъпления от омраза имат достъп до специализирани услуги за подкрепа, отговарящи на техните индивидуални нужди, както и че жертвите и свидетелите получават възможност да докладват за инцидента в полицията.

За да видите цялата директива, отидете [тук](#).

Транспонирането на тази директива в някои държави членки на ЕС не е особено успешно, както показва литовският случай, при който транспонирането подобрява положението на жертвите на анти-ЛГБТИ престъпления от омраза минимално.

Междуведомствено сътрудничество

„ЕКРН, СДИПЧ и FRA все повече се координират и си сътрудничат по въпроси, свързани с престъпленията от омраза. От 2016 г. това се осъществява чрез групата на високо равнище на ЕС за борба с расизма, ксенофобията и други форми на нетърпимост, многоведомствен орган, чиято задача е да подпомага Европейската комисия при подготовката на законодателни предложения и политически инициативи. Групата на високо равнище се занимава с обучение на правоприлагащите органи, регистриране на престъпления от омраза, гарантиране на справедливост, защита и подкрепа за жертвите. Освен работата на групата на високо равнище, Комисията предоставя финансова подкрепа на държави и НПО в областта на речта на омразата и престъпленията от омраза чрез програмата „Права, равенство и гражданство“, чиито цели включват борба с расизма, ксенофобията, хомофобията и други форми на нетърпимост.“, стр. 36, *Running Through Hurdles, Come Forward*.

Национално законодателство

Въпреки че българското законодателство признава някои престъпления от омраза, списъкът на мотивите, съставляващи утежняващи обстоятелства, не включва сексуална ориентация, полова идентичност или изразяване на пола. Ако бъдат докладвани, престъпленията от омраза, насочени към ЛГБТИ хора, се третират като хулиганство. Правата на ЛГБТИ жертвите не са гарантирани: транспонирането на Директивата за правата на жертвите не адресира адекватно нуждите от подкрепа и защита на тази група.

Понастоящем няма одобрена от държавата превенция, регистриране, класифициране и анализ на анти-ЛГБТИ престъпленията от омраза, нито подкрепа за пострадалите. Следователно България не регистрира анти-ЛГБТИ насилието като престъпления от омраза и няма налични официални данни за броя на анти-ЛГБТИ престъпленията от омраза.

Обществено отношение към ЛГБТИ хората

Според Евробарометър за 2019 г. 71% от българите смятат, че еднополовите връзки не са нормални, 74% смятат, че еднополовите бракове не трябва да се допускат в цяла Европа, а 60% не са съгласни, че трансджендър хората трябва да имат правото да променят пола в документите си.

На Картата на дъгата на ИЛГА-Европа (2019 г.), която сравнява националното правно и политическо положение на правата на човека на ЛГБТИ хората в Европа, България е класирана на 26-то място от 28 държави членки на ЕС. Резултатът на България от 20% (където 100% са „правата са зачитани изцяло“, а 0% са „нарушения, дискриминация“) е ясно доказателство за широкото обществено неприемане и институционалната дискриминация, от която страда ЛГБТИ общността в страната. Освен това трябва да се отбележи, че според същото индексване България има

24% през 2018 г., 23% през 2017 г., 24% през 2016 г., 27% през 2015 г. и 30% през 2014 г., което ясно показва тенденция към регрес през последните 6 години. Тези числа бяха ясно визуализирани в началото на 2019 г., когато нашият офис и общностен център Рейнбоу хъб беше нападнат 4 пъти от неонацистки групи, като беше счупен прозорец и пощенска кутия, бяха счупени и откраднати знамето с цветовете на дъгата и табелата на центъра.

Определения за престъпления от омраза / реч на омразата

Наказателният кодекс (Наказателен кодекс на Република България, 1968 г., изм. 2017 г.) забранява престъпленията от омраза в Глава трета: Престъпления срещу правата на гражданите. При липсата на определение за „престъпление от омраза“ терминът, който се използва, е „престъпления срещу правата на гражданите“.

Няма общо увеличаване на наказанията за престъпления от омраза, въпреки че законът криминализира някои деяния, мотивирани от омраза или подтикващи към омраза към хора въз основа на раса, етническа или национална принадлежност, религиозни или политически убеждения.

Сътрудничество между службите

При липса на официални данни проблемът се пренебрегва и няма официални услуги за подкрепа на жертви на анти-ЛГБТИ престъпления от омраза. Единствената конкретна услуга за жертви на анти-ЛГБТИ престъпления от омраза е правната програма на Младежка ЛГБТ организация „Действие“, която предоставя pro bono юридическа помощ на ЛГБТИ хора. Някои регионални кризисни центрове, управлявани от НПО, които предоставят услуги на жертви на домашно насилие и/или трафик, са отворени за предоставяне на услуги на жертви на анти-ЛГБТИ престъпления от омраза, но те съобщават, че се нуждаят от допълнително обучение, за да се справят с нуждите на тази група по-адекватно.

Според проучването на ЕС за ЛГБТ (2013 г.) 31 процента от респондентите от България са заявили, че са били физически/сексуално нападани или заплашвани с насилие през последните пет години, но едва 14 процента от българските ЛГБТ респонденти са съобщили за последния инцидент в полицията. Единствените данни за анти-ЛГБТИ престъпленията от омраза се събират от ЛГБТИ организациите. През ноември 2019 г. бе създадена нова Коалиция за регистриране на престъпления от омраза между различни организации за правата на човека, включително ЛГБТИ организациите фондация „Билитис“, фондация „ГЛАС“ и Младежка ЛГБТ организация „Действие“. Целта на коалицията е да регистрира случаи на дискриминация, престъпления от омраза и реч на омразата, за да покаже реалното положение на престъпленията от омраза в България спрямо различни уязвими групи, включително ЛГБТИ хора.

Констатации от интервюта

Респондентите, които интервюирахме като част от Safe To Be (5 представители на Дирекция „Национална полиция“, двама специалисти, работещи в областта на правосъдието и един доставчик на услуги за подкрепа на жертви), имаха общи познания за това какво представляват престъпленията от омраза. Те обаче споделиха, че законът не признава престъпленията против ЛГБТИ хора като престъпления от омраза и допълниха, че не са работили по такива случаи в кариерата си. Това показва, че анти-ЛГБТИ престъпленията от омраза остават невидими дори за професионалистите, които работят пряко с жертви. Те споделиха, че обучения за престъпленията от омраза са организирани от българската Комисия за защита от дискриминация и Министерството на труда и социалната политика на Република България, но никое е от тях не е поставило фокус конкретно на анти-ЛГБТИ престъпленията.

Налични ресурси за полицейско разследване на престъпления от омраза

Има различни ресурси, които имат за цел да подпомогнат работата на полицейските служители при работа с жертви на престъпления от омраза. Наръчникът „Подкрепа за жертви на анти-ЛГБТ престъпления от омраза“ е публикуван от Фондация „Билитис“ през 2019 г. в рамките на проекта „Излез напред“, финансиран от ЕС. Младежката ЛГБТ организация „Действие“ е публикувала документа „Престъпления от омраза по хомофобски и трансфобски подбуди: наръчник за разследващи органи.“

Допълнителна информация

Единствените данни за анти-ЛГБТИ престъпленията от омраза в България се събират от ЛГБТИ организациите „Билитис“, „ГЛАС“ и „Действие“. „Билитис“ публикува изследване на ситуацията с анти-ЛГБТИ престъпленията от омраза в България, разглеждайки както правната рамка, така и знанията по темата сред служителите за сигурност и доставчиците на услуги, достъпно на www.bilitis.org. Фондация ГЛАС публикува статистически данни за анти-ЛГБТИ престъпленията, докладвани в тяхната платформа www.tolerantni.com за периода май-октомври 2017 г.

Заклучение

В заключение, в България няма ясна процедура за докладване и регистриране на анти-ЛГБТИ престъпления от омраза, следователно няма подробни статистически данни за тях. Много малък брой полицейски служители са обучени за работа с жертви на такива престъпления и знаят как да реагират, когато жертвите им докладват за такива престъпления. Няма специализирана психосоциална подкрепа за жертвите на анти-ЛГБТИ престъпления от омраза, предоставяна от държавата или НПО сектора. Единствената последователна подкрепа за жертвите на анти-ЛГБТИ престъпления от омраза е тази, предоставена от ЛГБТИ организациите, работещи предимно в София.

Ползата от работата с казуси

Казусите и ролевите игри са пример за техники на преподаване, основаващи се на активност и сътрудничество от страна на участниците, които са ефективни за дълбоко обучение. Те могат да доведат до промяна на перспективата, повишена съпричастност към другите и по-добра представа за предизвикателствата, пред които са изправени другите. Следователно те са идеално упражнение за този наръчник.

Следните казуси се основават на реални престъпления в участващите държави партньори по Safe To Be (Белгия, България, Естония, Унгария, Латвия, Литва, Португалия, Испания, Обединеното кралство). Премахнахме държавата им на произход и леко ги променихме, за да запазим анонимността, но автентичността на престъплението остава. Обосновката на използването на реални случаи е, че поради недостатъчното докладване на анти-ЛГБТИ престъпления от омраза е по-малко вероятно правоприлагащите служби да натрупат опит в справянето с анти-ЛГБТИ престъпления от омраза в ежедневните си дейности. Предоставяйки им тези случаи в безопасна, образователна среда, ние им предлагаме начин да се запознаят по-добре с анти-ЛГБТИ престъпленията от омраза.

Много упражнения за ролеви игри са предназначени да предоставят на участниците опит, с който те обикновено не се сблъскват. За упражнението в настоящия наръчник обаче сме приели различен подход.

Да поискаме от представителите на органите на реда да влязат ситуацията на ЛГБТИ жертва е не само нереалистично искане от участниците, но може и да доведе до проблематична групов динамичка. Трябва незабавно да се обърне внимание при карикатурно представяне на ЛГБТИ жертвите, тъй като може да бъде контрапродуктивно за целта на вашия семинар. Ако такова се появи, използвайте тези случаи като възможности за размисъл („Защо постъпихте така, когато изобразихте ЛГБТИ човек?“).

Поради тази причина фокусът на това упражнение за ролеви игри е върху вашите участници, които упражняват своята „роля“ като полицейски служител, обучен да работи с ЛГБТИ жертви на престъпление от омраза, а не върху тези, които „играт“ жертвата.

Забележка: фасилитирането на ролево упражнение може да бъде доста взискателно. Ролевите игри придобиват собствена динамика, докато се играят. Следователно този наръчник разчита на уменията ви като обучител и може да предостави само насоки за непредсказуемия характер на упражнението.

Да бъдеш полица

Акцентът в предложеното тук упражнение е върху вашата група, които представляват полицейския(-те) служител(-и). Когато играете полицейския служител в случаите по-долу, насърчавайте участниците си да не „действат“ като полица, а колкото е възможно повече да бъдат себе си. Единствената разлика спрямо ежедневната им дейност е включването на наскоро придобитите знания за престъпленията от омраза, добрите практики и SOGIESC.

Това упражнение е репетиция за това как да се проведе интервю с особено уязвима жертва, като се използва безопасната образователна среда.

Насърчете участниците, представляващи жертвите, също да не „играят“, а просто да *представяват* жертвата. Идеята е да се включи ролята на жертвата по такъв начин, че другите членове на групата да могат да практикуват своите полицейски умения, но не и като средство да се *чувстват* като жертвата.

Начало

- Започнете, като запознаете участниците с целта на упражнението (вижте обяснението по-горе).
- Разделете участниците си в по-малки групи от 3-ма или 4-ма.
- Дайте на всяка група такъв брой случаи, какъвто е броят на членовете на групата, като позволите на всеки участник да представлява полицейския служител поне веднъж.
- Във всяка група има 3 роли:
  - Един член на групата представлява жертвата (вижте забележките по-горе за това)
  - Един (или двама) членове на групата представляват полицейски служители
  - Един член на групата влиза в ролята на наблюдател. Той си води бележки, анализира развитието на ролевата игра и води дискусията
- Действителната ролева игра се случва в по-малките групи. Вие като учител трябва да се разхождате из стаята и да правите корекции на разиграванията, където сметнете за необходимо или когато възникне въпрос. Бъдете нащрек за стереотипното представяне и се намесвайте, когато е необходимо.
- Помолете групите си да подготвят един от случаите, които изиграват, който да представят пред групата след това. В зависимост от нивото на сътрудничество или
  - ги помолете да изиграят ситуацията пред групата,
  - или просто обсъдете случая с групата. В този случай наблюдателят взема думата.

Разхождайте се в стаята

Докато вашите участници провеждат своите ролеви упражнения, разхождайте се из стаята и давайте указания, когато е необходимо. Тези указания може да ви помогнат да насочите упражнението:

- Бъдете нащрек за стереотипно представяне и се намесвайте, когато е необходимо.
- Попитайте участниците как биха подхождали към разпита на жертвата. Кои въпроси биха задали? Как биха ги формулирали?
- Попитайте участниците как биха се държали и какъв би бил езикът на тялото им.
- В зависимост от конкретния случай, по който групата работи, може да има други показатели, които биха могли да доведат до допълнителни доказателства за предразсъдъци.
  - Разгледайте сайтовете и социалните медии на извършителите
  - Разпитайте/консултирайте се със съседни или познати на извършителя/жертвата
- Какви други стъпки бихте могли да предприемете, за да разследвате предразсъдъчния мотив?
- Има ли необходимост жертвата да се насочи към други ведомства или организации?
  - Ведомства за жертви
  - ЛГБТИ организации
  - Други служби за подкрепа
  - Правозащитни организации, които се занимават с престъпления от омраза
  - ...
- Как ще се уверите, че жертвата знае, че приемате сериозно това, което ѝ се е случило?
- Възможно/желателно ли е да информирате жертвата за напредъка на случая?
- ...

При разбора играчите трябва да опишат как са се чувствали, когато са правили упражнението. Ако ролевата игра е включвала разгорещеа дискусия, разборът трябва да помири всякакви силни чувства, които в противен случай могат да продължат заради упражнението. Размисълът и обсъждането са основните начини за учене от ролеви игри. Играчите трябва да обмислят какво са усетили, възприели и научили от сесията. Прегледайте основните събития от ролевата игра и помислете какво биха направили хората по различен начин и защо. Включете размисли на наблюдатели. Фасилитирайте дискусията, но не налагайте мненията си и играйте неутрална роля. Бъдете готови да започнете с някои свои коментари, ако дискусията започва бавно.

Следващият раздел съдържа вулгарен език, насилие, сексуално насилие, хомофобия, трансфобия и споменаване на самоубийство. Призоваваме ви да информирате участниците си.

Всяка карта описва престъпление от омраза срещу член на ЛГБТИ общността от гледна точка на жертвата до момента, в който тя отиде в полицията.

Случай 1

Клара е 45-годишна транс жена, която е открита от 15 години. Един ден тя влиза в женска тоалетна в мола. Друга жена в кабинките я забелязва и я пита защо е там. Клара, която не е чувала този въпрос от дълго време, отговаря с недоумение, че просто отива до тоалетната. Когато Клара излиза от тоалетната, жената чака отвън с приятеля си. Той тръгва след нея, обижда я и я удря по лицето, а след това си тръгва. Клара отива да докладва на служителя по сигурността в търговския център, но той е съгласен с агресора, че тя вероятно не е трябвало да използва тази тоалетна.

След сериозно вътрешно колебание Клара решава да съобщи за престъплението. Успяла е добре да разгледа агресора и ще може да го идентифицира. Много се притеснява обаче от това, че трябва да разкрие своята транс идентичност на непознат. Тъй като тя е открита от толкова дълго време и не се обръщат често към нея в друг род, тя вече е отвикнала да говори за това.

Входът на офиса на националната организация за правата на ЛГБТИ хората е сериозно повреден. Външната врата и щорите на вратата са подпалени с неизвестно запалимо вещество.

Инцидентът е забелязан от таксиметров шофьор, който случайно минава оттам. Таксиметровият шофьор използва преносим пожарогасител и успява да потуши пожара още преди пожарната, полицията и линейката да пристигнат на местопрестъплението.

ЛГБТИ организацията споделя входа с магазин за дрехи. Представител на организацията подозира, че инцидентът е бил мотивиран от омраза към местната ЛГБТИ общност. Решават да отидат в полицията и се надяват, че полицията може да им помогне.

Случай 3

Информационно събитие, организирано от национална ЛГБТИ асоциация, е провалено от членове и привърженици на консервативната партия. В резултат на това е извикана полицията и събитието е преместено и отложено. Асоциацията съобщава за това в своите профили в социалните медии.

Малко след това привържениците на консервативната партия започват да се събират и да протестираат срещу всяко провеждано ЛГБТИ събитие. Това привлича вниманието на още протестиращи срещу ЛГБТИ лицата, които публично започват да заплашват организаторите (предимно младежки работници), включително отправят заплахи да изгорят самия ЛГБТИ център, ако събитието се проведе отново.

Двама членове на националната ЛГБТИ асоциация решават да отидат в полицията с тези заплахи. Те се надяват, че полицията може да помогне за предотвратяване на ескалация на ситуацията и може би може да осигури допълнителна помощ при организирането на събития.

Случай 4

Роксан и Еви живеят в държавно жилище с дъщеря си Робин, която е тийнейджър. През последните шест месеца те преживяват тормоз на хомофобска основа от своите съседни. Тормозът започва с ненавистни погледи и мърморене, докато се разминават с тях.

Напоследък ситуацията ескалира. На входната им врата са изписани думите „лесбийска къща“ и пред нея се изсипва постоянно боклук. Страничните огледала на колата им са разбити, което не позволява на Еви да излезе от къщата, тъй като тя има двигателни увреждания. Освен това те чуват слухове, които се разпространяват за тях, че тормозят дъщеря си.

Няколко пъти са се опитвали да докладват в полицията, но не са предприети действия. След поредния инцидент с изхвърлен пред къщата им боклук, Роксан решава за последен път да отиде в полицията.

Случай 5

Дора е 16-годишно момиче, което наскоро се разкрива в училище като трансжендър и бисексуална. Оттогава получава трансфобски обиди и е нападена четири пъти от съученици. В последния случай нараняванията ѝ са толкова лоши, че трябва да отиде в болница. Едно момче я заплашва със сексуално насилие, като казва, че тя трябва да „си го иска от всички“, защото е бисексуална.

Изправена е и пред трансфобия у дома от страна на родителите си, така че не може да говори с тях за случващото се. Тя не иска да ходи в полицията, тъй като смята, че това ще влоши всичко, но най-добрата ѝ приятелка я убеждава да съобщи за престъплението, за да предотврати ескалирането на ситуацията. Приятелката ѝ я насърчава да покаже сметката от болницата и някои коментари, направени от нейни съученици, в социалните медии (включително реч на омраза).

Йохан и Нуредин се разхождат по улицата, държейки се за ръце, когато група мъже минават покрай тях с кола и ги замерват с боклук през прозореца. Йохан извиква след тях, за да ги предизвика, колата спира, а мъжете многократно им крещят „педали“. Потеглят срещу тях заплашително, преди да продължат по пътя си. Това се случва близо до дома им и те разпознават един от мъжете като сина на съсед.

Йохан е ядосан за случилото се и като цяло е подозрителен към властите. Той се притеснява за Нуредин, който има история на депресия и не иска да говори за случилото се. Те се чувстват притеснени, когато се разхождат в квартала си, и се притесняват, че това не е всичко.

Йохан решава да се свърже с полицията, но не казва на Нуредин за това, за да не му причинява повече стрес.

Едмънд е 32-годишен мъж, който живее в голям жилищен блок в столицата на европейска държава. От известно време е тормозен от един от съседите на своя етаж. Не е имало обиди или действия, насочени конкретно към неговата сексуалност, но Едмънд подозира, че има хомофобски мотив.

В деня на ЛГБТИ Прайд Едмънд окачва знаме с дъга през прозореца към улицата. Съседът се конфронтира с Едмънд, когато го среща в коридора, като казва, че трябва да се засрами и да спре да налага начина си на живот на другите. На следващия ден същият съсед се приближава до Едмънд в общия коридор и казва: „там, откъдето съм аз, застрелваме хора като вас“, след това хвърля стъклена бутилка по главата на Едмънд, която се разминава на косъм.

В следващите дни Едмънд избягва да напуска дома си и приема сериозно заплахата, отправена от съседа си. Преди няколко години той се е сблъскал с хомофобско насилие, което го травмира и оттогава той куца. Останал е недоволен от реакцията на полицията към тази атака. Сега много се притеснява от отварянето на стари рани и сблъскването с още предразсъдъци от страна на органите на реда. Той чувства, че може би окачването на знамето с дъгата е било лоша идея и се вини за това.

След 4 дни на несигурност какво да прави, той решава да съобщи за инцидента в полицията.

Джейкъб е бисексуален мъж, който понякога посещава места за срещи в местна гора (пространство на открито, където хора се срещат за секс). Ходи там главно, за да общува, а понякога и да се среща с други мъже.

Една вечер го спира мъж, който го моли за запалка. Когато Джейкъб посяга към джоба си, мъжът го обвинява, че е „мръсен педал“ и му казва да му даде телефона и портфейла си. Джейкъб се стряска и му ги дава, а след това мъжът го удря в лицето и му чупи носа.

Джейкъб се чувства много шокиран, но не се обажда в полицията след събитието, защото се страхува, че просто ще го обвинят в това, че се е срещал с хора за секс. Вместо това отива направо в болницата, където заявява, че се е спънал на улицата. Той се свързва с приятел и му разказва за случилото се. След като описва как е изглеждал мъжът, неговият приятел заявява, че в миналото е чувал за същия човек, който напада и други мъже, и призовава Джейкъб така или иначе да отиде в полицията, за да не се случи нещо по-лошо.

Джейкъб се притеснява, че докладването в полицията може да доведе до това информацията за сексуалността му по някакъв начин да достигне до семейството или колегите му, пред които не е открит. Решава да отиде в полицията, но се надява, че може да подаде сигнал, като остане анонимен.

Беатрис и Серафина са нападнати през нощта в центъра на града. Беатрис е прегърнала Серафина през рамо и я целува закачливо, когато група мъже минава покрай тях и един иска целувка, като казва: „Не се притеснявайте, аз харесвам лесбийки.“ Те игнорират групата и продължават да вървят в обратна посока. Човекът се ядосва и извиква „дебели черни лесбийки“.

Групата започва да ги преследва и мъжът хваща Беатрис за ръката. Тя го отблъсква, но друг мъж пристъпва напред и я удря. След това цялата група се нахвърля, а Беатрис и Серафина са бутнати на земята и ритани многократно. И двете получават наранявания. След няколко минути мъжете избягват.

Случайно преминаващ човек се обажда в полицията и скоро след това на местопроизшествието пристига полицаи. След като чува, че са проявявали близост на публично място обаче, полицаят ги пита защо биха направили това в подобен квартал. Това било просто покана за престъпление. Чувствайки се обвинявани за извършеното срещу тях престъпление, те решават да не отидат с полицая, за да докладват за престъплението, а вместо това го молят просто да ги заведе в болница, за да се погрижат за нараняванията им.

Минават няколко седмици преди Серафина и Беатрис да съберат смелостта да съобщят за престъплението в полицията. Те не виждат в полицейския участък полицаия, който е бил на местопроизшествието, но не забравят да го споменат на служителя, който взема показанията им.

Тревър е гей мъж, чиято страница във Фейсбук е била хакната от някого, който я е използвал за изпращане на обидни и открито сексуални съобщения. Той сменя паролата си, което спира съобщенията, но на негово име са създадени други профили. Фейсбук премахва тези профили, когато Тревър ги докладва, но на тяхно място непрекъснато се създават нови.

Съобщения от рода на „Имам гей ХИВ и ще те изнася“ се изпращат до колегите и членовете на семейството му, като разкриват сексуалността на Тревър и карат някои хора да се дистанцират от него. Той започва и да получава съобщения, в които го наричат „педал“ и го заплашват да публикуват негови интимни изображения, освен ако не плати на този, който изпраща съобщенията. Тревър няма представа чия мишена е, въпреки че колежка на работа разкрива, че е чула друг колега да прави хомофобски коментари и да се хвали, че именно той изпраща съобщенията.

Той иска тормозът да спре, но е твърде уплашен, за да се конфронтира с колегата си и не е сигурен дали е извършено престъпление. Тревър започва изключително много да се тревожи какви ще са следващите стъпки на извършителя. Способността му да работи е силно нарушена и са му предписани антидепресанти.

Най-накрая решава да съобщи за инцидентите в полицията, след като е окуражен от мениджъра си.

Никол е трансжендър жена, която в момента е бездомна. От няколко месеца вече живее на дивана на приятели.

Една вечер тя отива в дома на мъж, с когото се запознава в бар. Мъжът започва да я насилва сексуално и в този момент открива, че тя е трансжендър. Многократно я удря в главата с тъп предмет. Никол успява да избяга от местопроизшествието и веднага се обажда в полицията, която пристига малко след това. Извършителят е арестуван на местопроизшествието и Никол е откарана в болница, където остава 2 дни, за да се погрижат за нараняванията ѝ.

Полицаяте скоро губят контакт с нея и тя не вдига мобилния си телефон. Няколко дни по-късно представител на местната ЛГБТИ организация, Олга, отива в полицейското управление с подписаните показания на Никол. Олга обяснява, че Никол се е свързала с нея и я е помолила да съобщи за престъплението от нейно име, тъй като е много недоверчива към властите и травмирана от предишни инциденти с органите на реда.

25-годишният гей мъж Алексис публикува снимки от Прайд във Фейсбук страницата си. Малко след това той получава съобщения от фалшив профил, в които го наричат с много обиди срещу ЛГБТИ хората и му казват да престане да се хвали с болестта си. Алексис прочита съобщението, но решава просто да го игнорира. Това не е първият път, в който получава такива хомофобски съобщения.

На следващия ден обаче Алексис получава още съобщения от същия акаунт, които казват: „Хей! Току-що разбрах къде живееш. Може просто да дойда да те посетя и да ти покажа как малко кръв и счупени кости ще ти помогнат да преодолееш болестта си!“ Шокиран от това колко вулгарно е съобщението и от твърдението, че извършителят има адреса му, той веднага блокира човека. Няколко часа по-късно Алексис получава съобщения в Instagram: „Мислиш ли, че блокирането ми ще помогне? Ще се видим скоро, педал!“ Алексис блокира човека и в Instagram.

В продължение на няколко седмици Алексис се страхува да напусне дома си. Съквартирантът му най-накрая го убеждава да съобщи за престъплението в полицията, тъй като това не може да продължава така. За щастие Алексис е запазил съобщенията и ги носи със себе си в полицейското управление. Надява се полицията да може да му помогне отново да се почувства в безопасност.

Грегъри е нападнат от група мъже, когато излиза от нощен клуб с приятелите си. Нападателите използват анти-гей обиди и нанасят няколко удара на Грегъри. Приятелите му молят охраната да се намеси, но охраната отказва и вместо това вика полицията.

Когато полицията пристига, заедно с линейката, първата им забележка към Грегъри е, че не са изненадани, че е бил нападнат, тъй като е носел рокля. Полицаяте искат идентификация на извършителите. Все още в шок от атаката, Грегъри не успява да ги опише. Полицията казва на Грегъри първо да се погрижи за нараняванията си и след това да отиде в полицейското управление, ако иска случаят да се разследва.

В спешното отделение лекарят от първа помощ също прави подобен коментар, като казва, че в тази държава не се приема хората да се обличат по този начин, като предполага, че вината за нападението е на Грегъри.

Грегъри отначало решава да не отиде в полицейското управление, но когато един отзивчив полицай се свързва с него, успява да го убеди и да отиде.

По темата за престъпленията от омраза е свършена много работа. Настоящият мултимедиен наръчник е разработен така, че да бъде допълнение към вече съществуващите ресурси, като предлага по-практична, интерактивна перспектива, специално фокусирана върху анти-ЛГБТИ престъпленията от омраза.

Преподаването на правилни умения на правоприлагащите органи за това как да работят с ЛГБТИ жертвите на престъпления от омраза е много важна стъпка в борбата срещу престъпленията от омраза. Това обаче е само едно от многото действия, необходими, за да стане нашето общество по-толерантно и приобщаващо.

SAFE.TC.BE BY SPEAK OUT
PROJECT

